

РЕШЕНИЕ

№ 1782

гр. София, 20.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав,** в публично заседание на 13.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **13809** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

В постъпило в СДВР на 29.11.2017г. оспорване от Н. Б. К. е заявено недоволство от Заповед № 513з 8209/ 16.11.2017г., издадена от директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца за това, че „на 06.03.2017г. в качеството си на полицейски инспектор VI степен в 01 група „Идентификация и технически контрол на МПС“ на 04 сектор „Пътни превозни средства“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е изготвил докладна записка № Я 4553/ 14.03.2017г. до началника на отдел „Пътна полиция“ относно предложение за регистрация на лек автомобил марка Л. Р. модел „Р. Р. И.“ без регистрационен номер /без регистрационни табели/ с номер на рама S. /рама № S. не може да бъде видяна, тъй като върху нея е пренабит друг номер на рама, а именно S./, с номер на двигател 040711212249204РТ с дата на първа регистрация 29.11.2011г., собственост на [фирма]. При извършения обстоен анализ на докладната се установява, че служителят некоректно е отразил данните за № на рама на автомобила съобразно съдържанието на документите, приложени към докладна записка № Я 4553/ 14.03.2017г., като по този начин при изготвянето на докладната не е установил реалните данни и факти, които имат важно отношение от обективен характер по решаване на преписката“.

Въведени са отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК – съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с

материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Осъществяването им е аргументирано със следните конкретни твърдения: К. заема длъжността полицейски инспектор VI степен в 01 група „Идентификация и технически контрол на МПС“ при 04 сектор „Пътни превозни средства“ към отдел „Пътна полиция“ от близо 17 години, изпълнявайки всякога отговорно, качествено и в срок служебните си задачи.

Сочи, че началото на производството по възстановяване на регистрацията на откраднатото МПС е поставено на 03.11.2016г., когато от застрахователно дружество [фирма] до началника на отдел „Пътна полиция“ е подадено искане, към което е приложено Постановление на прокурор от СРП № 40914/ 02.11.2016г. по ДП 2053/ 2014г. по описа на 04 РУ – СДВР, с което постановление автомобилът е върнат на неговия собственик, наказателното производство е спряно и делото е върнато на 04 РУ – СДВР за да продължи издирването на извършителя на престъплението. В постановлението на прокурора автомобилът е описан така: марка Л. Р., модел Р. Р. И. без регистрационни табели, видим номер на рама S. /за когото е доказано, че е с оригинален № на рама S./, с рег. [рег.номер на МПС] , с номер на рама S. с прекратена на 15.12.2014г. регистрация поради кражба на автомобила“.

Жалбоподателят настоява, че преди да изготви ДЗ № Я 4553/ 14.03.2017г. се е запознал с всички писмени доказателства, придружаващи молбата на ЗД [фирма], включително предоставените от последното копия на документи от Република Т.; видял и Експертен доклад № 15 00942/ 02.11.2015г., изготвен от Дирекция на лабораторията към криминалната полиция в А.. Констатирал различията в посочените видими номера на рамата на автомобила във въпросния експертен доклад и в прокурорското постановление, но като служител на МВР единственият документ, на който може да се довери и е задължителен за него, е постановлението на прокурора. Целта на производството, в рамките на което е изготвена ДЗ № Я 4553/ 14.03.2017г., е възстановяването на действителната регистрация на въпросното МПС, включително възстановяването на действителния номер на рамата. Предложението му е да се поставят щемпели – КАТ за рама и холограмни стикери, да се издаде удостоверение талон и той да се заведе като неоригинален. Ако предложението на оспорвания се реализира, допълнително набитият номер на рамата след установяването на действителния такъв е без значение за който е да е орган в системата на МВР. Именно затова в съответствие с отразеното в постановлението на прокурора и действителните данни за автомобила и собственика му К. отбелязал в своята докладна записка, че тя е относно „Предложение за регистрация ... с № на рама S.. Извършителят на противозаконното отнемане на автомобила, след като бъде установен, ще носи наказателна отговорност за самото отнемане, а не затова, че е фалшифицирал една или друга цифра от действителния номер на рамата. Предвид целта на започналото производство в отдел „ПП“ – СДВР – възстановяване на регистрацията съобразно действителните данни за автомобила, фалшифицираният номер на рамата няма значение. Това означава, че от деянието не са настъпили вреди.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание и в подробно писмено становище по съществото на спора от адв. И., е за отмяна на акта. Претендират се и разноси по списък.

Ответникът, директорът на СДВР, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата. Поддържа, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, който е спазил не само изискванията за форма и съдържание, но и

процесуалните норми; нарушението на служебната дисциплина е доказано по несъмнен начин; заповедта съответства на материалния закон. Заявява възражение за прекомерност на заплатеното от К. адвокатско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Според кадрова справка, изготвена от началник 01 сектор при ОЧР – СДВР на 02.11.2017г., инспектор Н. К. започва работа в МВР през 2000г. като младши автоконтрольор III степен в Екскорт и пилотиране на 01 сектор направление Пътна полиция КАТ към РЗ Полиция - СДВР. На настоящата длъжност е назначен с МЗ 8121К 2036/ 26.05.2016г. По време на службата си е награждаван 13 пъти с писмена похвала. Наказан е еднократно с мъмрене. Жалбоподателят е определян като лектор за провеждане на специална и практическа подготовка без откъсване от работа на служителите от групата на основание утвърден тематичен план с включена тема „Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ за поддържане на познанията и прилагане в ежедневната дейност. Ежегодно на служителя се провежда изпит по цитираната тема – удостоверение на л.409 от делото.

Въз основа на Заповед № 513з 4453/ 29.07.2017г. на директора на СДВР от четиричленна комисия служители на дирекцията е извършена проверка във връзка с възстановяване на оригинални идентификационни номера на рама на пътни превозни средства, за чиито резултати е изготвена Справка рег. № 513р 62798/ 29.08.2017г., съдържаща следните касаещи жалбоподателя констатации:

На 06.03.2017г. Н. К. изготвя докладна записка рег. № я 4553/ 14.03.2017г., адресирана до началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР относно предложение за регистрация на лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. без регистрационен номер /без регистрационни табели/ с номер на рама S. /рама №S. не може да бъде видяна, тъй като върху нея е пренабит друг номер на рама, а именно S., номер на двигател 040711212249204РТ, с дата на първа регистрация 29.11.2011г., собственост на [фирма] /коректно е да се запише новото наименование на дружеството – [фирма]./ В нея се изнася информация, че противозаконно отнетият лек автомобил е бил намерен и задържан от властите на Република Т., като е бил с видим номер S. /Записано е грешно, в действителност видимият номер на рамата е S., установено по категоричен начин от експертен доклад № А.-ІZ15-00942, изготвен от служители на Дирекция на лабораторията към криминалната полиция на А. в Р Т. на турски език и неговия легализиран превод на български език/. На 04.11.2015г. в Р Т. е било извършено експертно изследване от Дирекция на лабораторията към криминална полиция на А., с обект на изследване лек автомобил марка Л. Р., модел „Р. Р. И.“ с видим номер на рама S.. В действителност, видно от легализирания превод на експертен доклад № А. ІZ 15 00942, изготвен от служители на Дирекция на лабораторията към криминалната полиция на А., Р Т. видимият номер на рамата на гореописания автомобил е S.. С протокол за доброволно предаване от 17.06.2016г. г-н А. е предал на А. А. – служител на Г. С. лек автомобил марка Л. Р., модел „Р. Р. И. без регистрационни табели, видим номер на рама S. /записано е грешно, в действителност видимият номер на рамата е S., установено по категоричен начин от експертен доклад № А. ІZ 15 00942, изготвен от служители на Дирекция на лабораторията към криминалната полиция А. Р Т. на турски език и неговия легализиран превод на български език, същото е отразено в цитирания протокол/. На 28.02.2017г. в отдел „Пътна полиция“ СДВР лек автомобил марка Л. Р., модел Л. Р. И. без регистрационен номер /табели/ с номер на двигател 040711212249204РТ и с видим номер на рама S. /записано е грешно, в действителност

видимият номер на рамата е S., установено по категоричен начин от комисията, извършила огледа на 28.02.2017г. в ОПП С.. Копие от протокола за оглед се намира в преписката и изготвият докладната записка се е запознал с него/ е представен за оглед от комисия, при което е установено, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. Първоначалното съдържание на V. номера е заличено по механичен начин и на негово място е набито сега видимото съдържание S. /номерът на рамата е записан грешно, в действителност видимият номер на рамата е S., установено по категоричен начин от комисията, извършила огледа на 28.02.2017г. в ОПП СДВР. На първа страница на докладната записка има резолюция „Да“ от комисар Т. – началник ОПП СДВР, като датата не се чете. На докладната записка като написал е положила подпис П. З., системен оператор в 01 група И. на 04 сектор ППС към ОПП СДВР до началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

При тези фактически установявания от извършилата проверката комисия са формирани следните изводи:

Жалбоподателят не се е запознал с /прочел/ материалите и със съдържанието на документите, приложени към ДЗ № я 4553/ 14.03.2017г., като по този начин при изготвянето на докладната не е установил реалните данни и факти, които имат важно значение от обективен характер по решаване на преписката, с което е нарушил т.64 от ЕКПДСМВР „държавният служител дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените задачи“.

След като се запознал със съдържанието на справката, К. депозирал възражение, възприето от наказващия орган като обяснение на 15.11.2017г. /л.70 от делото/:

В докладната записка в полето „относно“ са изписани истинските данни на моторното превозно средство и на неговия собственик преди манипулацията на номера на рамата и други данни за автомобила, което означава, че К. правилно е изписал номера на рамата в докладната записка относно предложението за регистрация на автомобила;

В момента на кражбата на автомобила с номер на рама S. и с табели с рег. [рег.номер на МПС] е бил застрахован в [фирма] с полица № 040013050110000252 с начало 05.12.2013г. валидна до 04.12.2014г. Смяната на името на застрахователната компания е след настъпилото събитие.

След изготвения експертен доклад от 04.11.2015г. от служители на дирекция на лабораторията към криминална полиция А. на турски език и неговия легализиран превод е издадено прокурорско постановление № 40914/ 02.11.2016г. на прокурор при СРП, който след запознаване с материалите по ДП № 2053/ 2014г. по описа на 04 РУ – СДВР е установил „П. автомобил е бил намерен и задържан от властите на Р Т. с видим номер на рама S.. Но чрез извършване на експертно изследване било доказано, че този номер не е оригинален, а е нанесен върху оригиналния, нанесен от производителя номер на рама S.; В постановителната част на цитирания акт е изписано за видим номер на рама S. и за оригинален /номер/ S.. Именно по този начин е описал данните за номер на рама и К., защото възприема постановлението като водещ документ, който не следва да бъде оспорван или проверяван за достоверност.

С Постановление № 40914/ 02.11.2016г. на прокурор от СРП е посатновено връщане на ЗД [фирма] със старо наименование [фирма] приобщените като веществени доказателства по ДП № 2053/ 2014г. по описа на 04 РУ – СДВР, пр. пр. № 40914/ 2014г. по описа на СРП 1 бр лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. без регистрационни табели, с видим номер на рама S., за когото е доказано, че е с оригинален номер на рама S., 1 бр ключ за него и 1 бр свидетелство за регистрация на

МПС част I с №[ЕИК] АТ 26.05.2014г. за лек автомобил марка Л. Р., модел Р. Р. И. рег. [рег.номер на МПС] , с номер на рама S. 1BG9CH614286 с прекратена на 15.12.2014г. регистрация поради кражба на автомобила.

Докладна записка № я 4553/ 14.03.2017г. на К. относно предложение за регистрация на лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. без регистрационен номер, с номер на рама S., с номер на двигател 040711212249204РТ с дата на първа регистрация 29.11.2011г. собственост на [фирма] е със следното съдържание:

На 23.11.2016г. е постъпила молба от застрахователно дружество [фирма] за регистрация на лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. без регистрационен номер, с номер на рама S., с номер на двигател 040711212249204РТ.

На 02.11.2016г. е издадено постановление № 40914/ 2014г. на СРП, видно от текста на което досъдебното производство е образувано на 09.09.2014г. по реда на чл.212, ал.2 НПК, водено срещу неизвестен извършител за това, че за времето от 20,00 ч на 08.09.2014г. до 04,50 ч на 09.09.2014г. в [населено място], на [улица]срещу № 8 противозаконно е отнел чуждо МПС лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. с регистрационен номер СА 9021 СН, с номер на рама S., собственост на [фирма] от владението на С. С. без нейно съгласие с намерение да го ползва – престъпление по чл.346, ал.1 НК.

Противозаконно отнетият лек автомобил е бил намерен и задържан от властите на Р Т., като е бил с видим номер на рама S.. На 04.11.2015г. в Р Т. е извършено експертно изследване от Дирекция на лабораторията към криминалната полиция на А. с обект на изследване лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. с видим номер на рама S.. Видно от легализиран превод на експертен доклад, при изследване с химически средства на V. номера е било установено, че под начилния номер на рама са се появили следните символи S., което доказва, че става въпрос за инкриминирания лек автомобил.

На 17.06.2016г. в Р Т. автомобилът е предаден с протокол от служител на турската митница на българския гражданин А., пълномощник на ЗД [фирма], като приложил писмени доказателства за това, че дружеството е изплатило застрахователно олбезщетение на собственика на автомобила [фирма] и негов представител е упълномощил застрахователното дружество да се разпорежда с него. На същата дата А. внесъл автомобила в Р Б. през ГКПП Капитан А., като служител от КТПП е установил, че автомобил с номер на рама S. се издирва от 04 РУ – СДВР с мярка „конфискация“. С протокол за доброволно предаване с дата 17.06.2016г. А. го предава на служител на Г. С.. Съдът е постановил връщането на горесцитирания автомобил на ЗД [фирма].

С писмо № 008/ 21.02.2017г. по описа на [фирма] е получена разпечатка на заводските данни на автомобила с номер на рама S..

На 28.02.2017г. в отдел „Пътна полиция“ СДВР лек автомобил марка Л. Р. модел Р. Р. И. без регистрационен номер с видим номер на рама S. и с номер на двигател 040711212249204РТ е представен за оглед от комисия, при което е установено, че има изменение в първоначалното съдържание на рамата. Първоначалното съдържание на V. номера е заличено по механичен начин и е набито сега видимото съдържание S.. Съществува евростикер, залепен в двигателния отсек, дублиращ видимото съдържание на номера на рамата S.. Номерът на двигателя 040711212249204РТ е оригинален. Основният цвят на автомобила е бял.

При тези данни и на основание чл.143, ал.4 ЗДвП предложението на К. е автомобилът да бъде регистриран като установеният оригинален номер S. да се възстанови на

подходящо място, да се поставят щемпели – КАТ за рама и холограмни стикери, да се издаде удостоверяващ талон и същият да се води на отчет като неоригинален.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното.

Дисциплинарно наказващите органи в системата на МВР са определени с чл.204, т.1–4 ЗМВР диференцирано според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видове наказания по чл.197, ал.1, т.1–6 ЗМВР. В рамките на това нормативно разпределение с чл.204, т.4 ЗМВР е предвидено служители на висши, ръководни, старши ръководни и ръководни длъжности да издават заповеди за налагане на наказанията по чл.197, ал.1, т.1–3 ЗМВР. Без да са посочени изрично държавните служители в МВР, които могат да се накажат по този ред, предвид йерархичния характер на администрацията на МВР и задължителната за всяка дисциплинарна власт субординация, овластяването важи за тези държавни служители, организационно подчинени в съответната структура на МВР на органа по чл.204, т.4 ЗМВР. Заповед № 513з 8209/ 16.11.2017г. е издадена от директора на СДВР. Според Класификатора на длъжностите в МВР по чл.143, ал.2 ЗМВР длъжността “директор“ /т.VIII.1/ е ръководна по чл.143, ал.1, т.3 ЗМВР. Следователно с оглед вида на заеманата от него длъжност, директорът на СДВР е овластен с чл.204, т.3 ЗМВР да наложи наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР – порицание на жалбоподателя като държавен служител в МВР.

Съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР дисциплинарното наказание, независимо от вида му, се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът му и пред кой орган и по какъв ред може да се обжалва. Заповед рег. № 513з 8209/ 16.11.2017г. отговаря на тези формални изисквания – писмена е, има тези минимално необходими реквизити, които пряко излага и косвено допълва, позовавайки се изрично на справка рег. № 513р 62798/ 29.08.2017г. Съдържа и факултативна информация за хода на дисциплинарното производство, обсъждане на доказателства, преценка на представените от жалбоподателя обяснения. Основанието за дисциплинарна отговорност е конкретизирано от фактическа и правна страна в степен, която не накърнява правото на защита на санкционирания държавен служител и не пречатства съдебния контрол. В целостта ѝ, формата на Заповед рег. № 513з 8209/ 16.11.2017г. е без нередовности и отговаря на предписаната от чл.210, ал.1 ЗМВР.

Не са надхвърлени времеви рамки по чл.195, ал.1 ЗМВР. Разпоредбата предписва, че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Чл.195, ал.3 ЗМВР определя, че цитираният срок не тече, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Разглежданото нарушение съдът приема за открито не по-рано от 13.09.2017г., когато наказващият орган се е запознал със справка рег. № 513р 62798 за резултатите от извършената проверка, съдържаща данни относно самоличността на нарушителя, за обективните и субективни предели на

извършеното дисциплинарно нарушение. К. е ползвал платен годишен отпуск в периода 04-18.09.2017г. което означава, че двумесечният срок е спазен.

К. е предоставил писмени обяснения на 13.11.2017г. /озаглавени са „възражение“/, приети от наказващия орган на 15.11.2017г. Справката с резултатите от проверката е връчена на служителя без да е допуснато нарушение на чл.207, ал.8, т.1 ЗМВР и чл.18 от Инструкция № 81213-470 от 27 април 2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в министерството на вътрешните работи.

Срещу жалбоподателя не е образувано нарочно дисциплинарно производство, а данните са установени при проверка. В ЗМВР няма изрично изискване за образуване на дисциплинарно производство с нарочна заповед при налагане на дисциплинарно наказание като разглежданото - "порицание". От чл.207 ЗМВР следва извод, че само за тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.203, т.2-14 ЗМВР дисциплинарното производство е допустимо да се образува само с изрична заповед, за която законодателят в същата разпоредба е предвидил компетентни органи по издаването ѝ и съдържанието ѝ. Случаят не е такъв. Данни за извършеното нарушение и съпричастността на жалбоподателя към него са установени едва със справката от 29.08.2017г., с която е предложено да се наложи конкретно дисциплинарно наказание на Л..

Заповедта обаче не съответства на материалния закон:

От фактическа страна в нея е прието, че „на 06.03.2017г. в качеството си на полицейски инспектор VI степен в 01 група „Идентификация и технически контрол на МПС“ на 04 сектор „Пътни превозни средства“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е изготвил докладна записка № Я 4553/ 14.03.2017г. до началника на отдел „Пътна полиция“ относно предложение за регистрация на лек автомобил марка Л. Р. модел „Р. Р. И.“ без регистрационен номер /без регистрационни табели/ с номер на рама S. /рама № S. не може да бъде видяна, тъй като върху нея е пренабит друг номер на рама, а именно S./, с номер на двигател 040711212249204PT с дата на първа регистрация 29.11.2011г., собственост на [фирма].

Според наказващия орган обстоятелственият анализ на докладната сочи, че служителят некоректно е отразил данните за № на рама на автомобила съобразно съдържанието на документите, приложени към докладна записка № Я 4553/ 14.03.2017г., като по този начин при изготвянето ѝ не е установил реалните данни и факти, които имат важно отношение от обективен характер по решаване на преписката – действия и бездействия, съставляващи изнасяне на неточна и непроверена информация – нарушение по т.64 от ЕКПЗЗМВР.

Видно е от данните в преписката, че съставянето на спорната докладна записка е в рамките на процедура по възстановяване на идентификационен номер на пътно превозно средство по смисъла на едноименната /и отменена понастоящем/ Инструкция № I-185 от 6.12.2002 г., чл.1 от която сочи, с нея се определя редът за възстановяване на идентификационния номер (ИН) на пътно превозно средство (ППС). А възстановяването на ИН представлява

повторно нанасяне на оригиналния ИН по механичен начин върху рамата (купето или шасито) на ППС /чл.2/ - така и пункт I.4 от Технологичен ред за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на превозни средства в отдел „Пътна полиция“ – СДВР съобразно Правила рег. № ОА 1821/ 20.02.2012г., утвърдени от Главния секретар на МВР. Анализът на тези норми обуславя извод, че за процедурата по възстановяване е ирелевантно каква промяна в оригиналния номер на рамата е осъществена при интервенцията върху него. Целеният с нея резултат е да се установи оригиналният номер на рамата на ППС, а това е сторено с назначената в Р Т. експертиза. Този довод на К., макар да е подчертан в неговите възражения срещу констатациите и изводите в справката, не е намерил отражение в оспорвания акт, а е от съществено значение за преценка на съдържанието на спорното деяние. Наказващият орган е игнорирал и наведените възражения относно причината, поради която в ДЗ на К. № Я 4553/ 14.03.2017г. е посочен видим № на рамата S., различаващ се от установения в Експертния доклад с дата 04.11.2015г., изготвен от органите на турската полиция /S./. Първо, това посочване е сторено в молбата /вх. № Г 16706 от 03.11.2016г./ на ЗД [фирма]; в писмо рег. № 4332р 26822/ 03.12.2016г. на началник отдел „ПП“ – СДВР до прокурор при СРП, второ, в Постановление от 21.10.2016г. на прокурор при СРП, и трето, в писмо рег. № 1736/6/ 20.02.2016г. на цитираното застрахователно дружество, дори в Протокол № 25595/ 28.03.2017г. за оглед на ППС. Но за жалбоподателя – служител в МВР, от съществено значение е индивидуализирането на автомобила в Постановлението на прокурор при СРП, чиито указания са задължителни – арг. чл.197 НПК, чл.15, ал.4 ЗМВР. Това е причината в съставената ДЗ № Я 4553/ 14.03.2017г. К. да възпроизведе данните за автомобила така, както те са отразени в Постановление № 40914/ 02.11.2016г. на прокурор при СРП – този довод на жалбоподателя също е въведен в дисциплинарното производство чрез неговите възражения срещу Справка рег. № 513р 62798/ 29.08.2017г., но не е съобразен от наказващия орган при произнасянето на оспорения акт, а това е довело до неговата необоснованост. В заповедта е мотивиран извод, че със своите действия и бездействия служителят не е установил реалните данни и факти с важно отношение от обективен характер по решаване на преписката. Ако реалните факти и данни са прецизното посочване на видимия номер на рамата на ППС, оспореният акт не дава отговор в какво се състои тяхното „важно отношение от обективен характер по решаване на преписката“ при положение, че целта на производството е да се установи и нанесе оригиналният номер на рамата. Липсата на мотиви в заповедта в тази насока подкрепя извода за нейната необоснованост. Нещо повече – нито от Инструкция № I-185 от 6.12.2002 г., нито от „Технологичен ред ...“ /л.80 и сл. от делото/, нито от длъжностната характеристика на К., нито от друг посочен по делото вътрешноведомствен или вътрешнослужебен акт произтича задължение за жалбоподателя да изготви спорната докладна записка, включвайки в нея видимия номер на рамата на автомобила. Но дори при обратен извод – че посочването на видимия номер на рамата е от значение за решаване на преписката, ответникът не е мотивирал извод какви последици за държавната служба или за гражданите са настъпили от деянието на оспорващия.

Не съответства на доказателствата по преписката и приетото в заповедта, че К. е нарушил задълженията си в раздел II „Познаване на нормативната уредба съобразно неговите длъжностни задължения, а именно да познава Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. За запознаването на оспорващия със съдържанието на ЕКПДСМВР е съставен нарочен /макар недатиран/ протокол /л.78-79/, нещо повече: той ежегодно полага изпит затова като определян за лектор по теми, свързани с приложението на ЕКПДСМВР /удост. Р.. № 433200 17312 от 19.02.2018г./.

Чл.64 от кодекса определя, че държавният служител дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените му задачи. Това задължение на К. следва да бъде отнесено към онази част от отчета, която е от съществено значение за решаване на въпросите, поставени пред служителя.

При този анализ съдът приема, че ответникът не изпълни доказателствената си задача по чл.170, ал.1 АПК по установяването на спорното нарушение на служебната дисциплина. Обжалваната заповед, макар издадена от компетентен орган, при спазване на формалните изисквания за форма, съдържание и административнопроизводствени правила, противоречи на закона и на неговата цел – основания за отмяната ѝ по чл.146, т.4 и 5 АПК.

С оглед изхода на спора и при своевременно заявеното искане на жалбоподателя се следват разноски, каквито той е направил за заплащане на 10 лв държавна такса и 700 лв възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 29.11.2017г., сключен с адв. И. /за чието изпълнение са налични писмени актове със съдържание на разписки от 29.11.2017г. и от 27.01.2018г./, общо в размер на 710 лв. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на възнаграждението, заплатено за адвокат с оглед фактическата усложненост на спора, обстоятелството, че административният орган е преценил да комплектува преписката в значителен обем и най-сетне с оглед съдържанието и качеството на осъществената от адв. И. защита в двете съдебни заседания и в писменото становище по съществото на спора.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Н. Б. К., Заповед № 513з 8209/ 16.11.2017г., издадена от директора на СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Б. К., 710 /седемстотин и десет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: